

Teachingninja.in

Latest Govt Job updates

Private Job updates

Free Mock tests available

Visit - teachingninja.in

JKPSC
CS (J) (Mains)
Previous Year Paper
(Compulsory) Paper-I
23 Mar, 2019

Total No. of Printed Pages-4

Roll No. _____

1(KCSJ)9
COMPULSORY - I
[10]

①

Time Allowed - Three Hours

Maximum Marks-100

INSTRUCTIONS

Please read each of the following Instructions carefully before attempting the paper.

- i) Candidates should attempt **ALL** questions as per the instructions given.
- ii) The number of marks carried by each question is indicated at the end of the question.
- iii) Attempt of a part/question shall be counted in sequential order. Unless struck off, attempt of a part/question shall be counted even if attempted partly. Any page or portion of the page left blank in the Question-cum-Answer Booklet must be clearly struck off.
- iv) Answers must be written in **ENGLISH** only. No marks will be given for answers written in a medium other than the authorized one in respect of the questions relating translation.
- v) Word limit in questions, wherever specified, should be adhered to.
- vi) Candidates are required to arrange their ideas in an orderly fashion and to write concisely as per the instructions. Credit will be given for effective and exact expression.
- vii) Your answer should be precise and coherent.
- viii) If you encounter any typographical error, please read it as it appears in the text book.
- ix) Candidates are in their own interest advised to go through the General Instructions on the back side of the title page of the Question-Cum-Answer-Booklet for strict adherence.

1. Write an essay on any **ONE** of the following in about 400 words: **(40)**
 - a) Ten percent reservation for economically backward classes?
 - b) On-Screen Evaluation and its advantages vis-à-vis Manual System of Evaluation.
 - c) Paid media content and fake news
 - d) The need for Gender sensitivity in the work places.
 - e) Tradition and modernity in social practices in India.

2. Write a precis of the following passage in your own words without reproducing the sentences, in about one-third of its original length suggesting an appropriate title. Don't divide your precis into separate paragraphs. Marks will be deducted if your precis is longer or shorter than the prescribed limit.

Use the special sheets provided for writing your precis. (20)

Judicial activism is an approach to the exercise of judicial review, or a description of a particular judicial decision, in which a judge is generally considered more willing to decide constitutional issues and to invalidate legislative or executive actions. Although debates over the proper role of the judiciary date to the founding of the American republic, the phrase *judicial activism* appears to have been coined by the American historian Arthur M. Schlesinger Jr., in a 1947 article in *Fortune*. Although the term is used quite frequently in describing a judicial decision or philosophy, its use can cause confusion, because it can bear several meanings, and even if speakers agree on which meaning is intended, they will frequently not agree on whether it correctly describes a given decision.

The term *activism* is used in both political rhetoric and academic research. In academic usage, *activism* usually means only the willingness of a judge to strike down the action of another branch of government or to overturn a judicial precedent, with no implied judgment as to whether the activist decision is correct or not. Defined in this way, *activism* is simply the antonym of *restraint*. It is not pejorative, and studies suggest that it does not have a consistent political valence. In political rhetoric, *activism* is used as a pejorative. To describe judges as activist in this sense is to argue that they decide cases on the basis of their own policy preferences rather than a faithful interpretation of the law, thus abandoning the impartial judicial role and "legislating from the bench." Because judges may be called activist for either striking down government action or permitting it and because activism in political usage is always considered wrongful, this sense of *activism* is not the antonym of *restraint*. (291 words)

3. Translate the following passage into Hindi or Urdu. (20)

The history of Leh dates back to the 1st century AD. There are few signs which suggest that the Chinese knew about a trade route that passes through Ladakh in India. The formation of Ladakh kingdom took place in the early 10th century by the Tibetan prince, Nyima Gon, who conquered the western part of Tibet with an army of 300 men. It is believed that several castles and towns were founded by him and the main sculptures at Shey monastery were constructed at his order.

Leh, the capital of Ladakh, has been an important junction on the famous Silk Route of the olden times. It is also the second largest district of the country spreading in an area of 45,110 sq kms. Located at an altitude of 11,562 ft, it is dominated by the ruins of the Leh Palace, the former residence of the royal family of Ladkah, built on the lines of the Potala Palace, Tibet. It also boasts of being home to several known ancient Buddhist monasteries, and is one of the most-visited destinations in Ladakh and has a lot to offer.

Leh Palace is a former royal palace overlooking the Ladakhi Himalayan town of Leh. The construction of the palace on the Tsemo Hill was initiated by Tsewang Namgyal, the founder of the Namgyal dynasty of Ladakh in 1553, and was completed by his nephew Sengge Namgyal. Modelled on the Potala Palace in Lhasa, Tibet, it is nine storeys high; the upper floors accommodated the royal family, while the lower floors held stables and store rooms. The roof provides panoramic views of Leh and the surrounding areas, as the mountain of Stok Kangri in the Zangskar mountain range is visible across the Indus valley to the south, with the Ladakh mountain range rising behind the palace is visible in the north.

This nine-storeyed, dun-coloured palace is Leh's dominant structure. The palace was abandoned when Dogra forces took control of Ladakh in the mid 19th century and forced the royal family to move to Stok Palace. The now ruined palace is being restored by the Archaeological Survey of India. The Palace Museum holds a rich collection of jewellery, ornaments, ceremonial dresses and crowns. Tibetan thangka or paintings, which are more than 450 years old, with intricate designs still retain the bright colours derived from crushed and powdered gems and stones. Structures around the palace's base include the prominent Namgyal Stupa, the colourfully muralled Chandazik Gompa, and the 1430 Chamba Lhakhang, with medieval mural fragments located between the inner and outer walls.

Q4. Translate the following passage into English.

श्रीनगर की कश्मीर-घटी में बनवाया गया शालीमार गार्डन या शालीमार बाग़ मुग़ल सम्राट जहाँगीर द्वारा बनवाया गया सबसे बड़ा मुग़ल गार्डन है, जिसे उसने सन 1613 ई. में अपनी पत्नी महारानी नूरजहाँ के लिए बनवाया था। शालीमार शब्द संस्कृत भाषा से लिया गया है, जिसका अर्थ है 'प्रेम-धाम'। यह प्रसिद्ध डल झील के दाएँ किनारे पर है और यह फैज़बख़्श या फ़रहबख़्श के नाम से भी जाना जाता है। यह मुग़लों की उत्कृष्ट बाग़वानी का उदाहरण है। इन दिनों इसका स्वामित्व जम्मू-कश्मीर पर्यटन विभाग के अधीन है और वह ही इसकी देखरेख करता है।

शालीमार गार्डन के इतिहास को जानने के लिए हमें दूसरी शताब्दी में जाना होगा। श्रीनगर के संस्थापक वकटका राजवंश के राजा प्रवरसेन द्वितीय ने कश्मीर पर सन 79 ई. से 139 ई. तक शासन किया था। उन्होंने डल झील के पास बगीचे से घिरा एक बंगला बनवाया था और उसका नाम शालीमार रखा था। राजा अक्सर हरवन में रहने वाले संत सुकर्म स्वामी के पास जाया करते थे और उनसे मिलने के बाद शालीमार के बंगले में ठहरा करते थे। उनदिनों शालीमार की अच्छी तरह देखभाल की जाती थी। उसके बाद सही देखभाल के अभाव में शालीमार का बंगला खंडहर होकर पूरी तरह ध्वस्त हो गया लेकिन पहले की तरह ही, आसपास के गाँवों में उसका नाम बाक़ी रह गया। मुग़ल सम्राट जहाँगीर ने अपनी प्रिय पत्नी नूरजहाँ को प्रसन्न करने के लिए यह तय किया कि वे एक बगीचा बनवाएंगे, जो उनका ड्रीम प्रोजेक्ट था और इसके लिए शालीमार नाम के स्थान को चुना गया। उसने सन 1619 ई. ने रजा प्रवरसेन द्वितीय द्वारा बनाये गए पुराने बगीचे को नए सिरे से बनवाया और उसे शाही मुग़ल गार्डन का रूप प्रदान किया तथा उसे 'फ़रहबख़्श' नाम दिया, जिसका अर्थ 'हर्षदायक' या 'आनंददायक' होता है। शालीमार गार्डन में सम्राट जहाँगीर, उनकी पत्नी नूरजहाँ और उनके सभी दरबारी गर्मियों के दिन बिताया करते थे, यह उनके लिए गर्मी के मौसम का शाही निवास था। वे हाथियों पर सवार होकर शालीमार के पास स्थित पीर पंजाल की बर्फीली पहाड़ियों को पार कर शालीमार बाग़ जाया करते थे।

मुगल सम्राट शाहजहाँ के आदेश पर आगे चलकर/कालांतर में कश्मीर के गवर्नर ज़फ़र खान ने सन 1630 ई. में इस बाग़ का विस्तार किया और इसका नाम 'फ़ैज़बख्श' रखा, जिसका अर्थ 'कल्याणकारक' या 'लाभदायक' होता है। ज़फ़र खान के प्रशासन काल में इसका उपयोग पठान और सिख गवर्नरों के मनोरंजन-केंद्र के रूप में भी किया जाता था जो ज़फ़र खान के मित्र हुआ करते थे। मुग़लों के अलावा समय-समय पर कई अन्य शासकों ने भी, शालीमार बाग़ को नए सिरे से बनवाया। सिख शासक महाराजा रणजीत सिंह ने अपने यूरोपीय अतिथियों के लिए शालीमार गार्डन में संगमरमर का एक अतिथि-गृह बनवाया। जम्मू-कश्मीर के अंतिम शासक महाराजा हरिसिंह ने इसका विद्युतीकरण करवाया। अलग-अलग शासकों ने शालीमार को अलग-अलग नाम दिए किंतु उनमें से शालीमार नाम ही सबसे अधिक लोकप्रिय रहा और आज भी यह इसी नाम से जाना जाता है।

1619ء میں مغلیہ سلطنت کے حکمران جہانگیر نے اپنی بیوی نور جہاں کو متاثر کرنے کے لیے داؤدی کشمیر سری نگر میں شالیمار باغ یا شالیمار گارڈن کے نام سے ایک باغ تعمیر کروایا۔ یہ باغ مغلیہ سلطنت کی تاریخ میں سب سے بڑا اور اہم باغ کی حیثیت رکھتا ہے۔ اصطلاحی زبان میں شالیمار کا لفظ منکرت زبان سے لیا گیا ہے جس کے معنی ”محبت کے جذبہ“ کے آتے ہیں۔ یہ مشہور گارڈن ڈل جھیل کی دائیں طرف تعمیر کیا گیا ہے و نیز یہ گارڈن عام طور پر فیض بخش اور فرح بخش کے نام سے جانا جاتا ہے۔ شالیمار گارڈن یاغبانی کی تعمیر کے میدان میں مغلیہ دور حکومت کی شاندار مثال ہیں۔ اس باغ کی دیکھ کر یہ اور تمام ذمہ داری فی الوقت جموں کشمیر کا یا حتی شعبہ بھا رہا ہے۔

شالیمار باغ کا تاریخی پس منظر اس طرح سے ہے کہ واکاٹا کا خاندان کے بادشاہ پر اور سینا دوم جس نے 79 عیسوی سے 139 عیسوی تک کشمیر پر حکومت کی تھی۔ شہر سری نگر کی بنیاد رکھنے والا راجہ بھی یہی ہے۔ اس نے ڈل جھیل کے قریب ایک کالج تعمیر کروایا اور اس کا نام شالیمار رکھا۔ بادشاہ اکثر باروان میں درویش سوکر ماسوامی کا دورہ کیا کرتا اور دورے کے ختم ہونے کے بعد وہ شالیمار کالج میں آ کر رہتا تھا۔ جو بنیادی سہولتوں سے اچھی طرح آراستہ کیا گیا تھا۔ کچھ عرصہ بعد اس کی مناسب دیکھ بھال نہ ہونے کی وجہ سے یہ کالج برباد ہونے لگا اور مکمل طور پر تباہ و تاراج ہو گیا، لیکن شالیمار کا نام اس گاؤں کے آس پاس ویسے ہی رہ گیا۔

مغل شہنشاہ جہانگیر نے اپنی بیوی نور جہاں کو خوش کرنے کے لیے ایک خوبصورت باغ کی تعمیر کا منصوبہ بنایا اور اس باغ کی تعمیر کے لیے اس نے شالیمار کے مقام کا انتخاب کیا۔ اس نے بادشاہ پر اور سینا دوم کی طرف سے تعمیر شدہ پرانے باغ کو 1619ء میں ایک شاہی باغ کی صورت میں تبدیل کیا اور اس کا نام فرح بخش رکھ دیا جس کے معنی ”خوش گو اور دلکش“ کے ہیں۔ بادشاہ جہانگیر اور اس کی بیوی نور جہاں اپنے محل کے سارے لوگوں کے ساتھ شالیمار میں گرمی کے موسم میں رہنے کے لیے آیا کرتے تھے، یعنی یہ گرمیوں کے لیے شاہی رہائش گاہ بن گئی۔ جب یہ شالیمار کا دورہ کرنے کے لیے آتے ہیں تو باغیچوں کا سہارا لیتے ہیں کیوں کہ صرف سے ڈھکی پھر پنجال کے پہاڑی سلسلہ کو پار کرنے میں آسانی ہو جاتی تھیں۔

کچھ عرصہ بعد 1630ء میں کشمیر کے گورنر ظفر خان نے مغل شہنشاہ شاہ جہاں کے حکم کے مطابق شالیمار باغ کو اور زیادہ وسیع کر دیا اور اس کا نام فیض بخش رکھا جس کے معنی "فیض بخشی" اور "کریم" کے آتے ہیں۔ ظفر خان کے انتظامیہ کے دوران اس باغ کو پٹھان اور سکھ گورنروں کے لیے تفریحی مراکز کے طور پر بھی استعمال کیا جانے لگا تھا یہ دراصل ظفر خان کے دوست تھے۔

مغلوں کے علاوہ دوسرے حکمرانوں نے بھی مختلف وقتوں میں شالیہار باغ کو اور خوبصورت بنانے کی کوشش کی۔ سکھ سلطنت کے مہاراجہ رنجیت سنگھ نے اپنے یورپی مہمانوں کے لیے سنگ مرمر کا مہمان خانہ بنایا۔ جنوں کشمیر کے آخری مہاراجہ ہری سنگھ نے شالیہار باغ میں برقی کووہت دی۔ مختلف حکمرانوں نے شالیہار کو مختلف ناموں سے نوازا لیکن شالیہار نام ہی سب سے زیادہ مقبول خاص و عام رہا اور یہ آج بھی موجود ہے۔